

La recette de la Bonne nouvelle

Par John D. Amos
des soixante-dix

Rețeta pentru vestea cea bună

Vârstnicul John D. Amos
din Cei Șaptezeci

Conférence générale d'octobre 2025

Comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Si vous avez déjà visité l'État d'où je viens, la Louisiane, vous connaissez probablement beaucoup de nos délicieux plats : le gumbo, le jambalaya, l'étouffée et bien d'autres.

De temps en temps, je me sens assez courageux pour préparer l'un de ces plats savoureux. La dernière étape implicite de chaque recette, après avoir mélangé tous les ingrédients et suivi toutes les instructions, consiste à goûter une dernière fois afin de vérifier qu'il ne manque rien. En général, à ce stade, j'entends les grands chefs cuisiniers créoles me chuchoter à l'oreille : « Rajoute encore de l'assaisonnement spécial Tony ! » L'assaisonnement spécial Tony est un mélange d'épices créole de ma ville natale, Opelousas, en Louisiane. Il sert souvent d'« ingrédient secret » pour rectifier les erreurs commises lors de la préparation de la recette.

Mon épouse, Michelle, et moi avons eu l'honneur de servir en tant que dirigeants de mission en Louisiane. Lors de la dernière soirée de nos missionnaires au foyer de la mission, avant qu'ils ne retournent auprès de leur famille, nous avons pour tradition de leur apprendre à cuisiner la recette spéciale du jambalaya de Michelle. En plus de leur témoignage de l'Évangile rétabli de Jésus-Christ, nos missionnaires quittaient la mission avec un goût pour la cuisine.

Il y a quelques mois, je parcourais la page « Médias de l'Évangile » quand j'ai vu un lien vers une série de courtes vidéos intitulée Conversations sur le rétablissement avec Russell M. Nelson. Le titre d'une des vidéos de la série a retenu mon attention et m'a fait sourire. La vidéo s'in-

Cum ar fi să-L implicați mai mult pe Isus Hristos în viața dumneavoastră?

Dacă ați vizitat vreodată statul meu natal, Louisiana, probabil că sunteți familiarizați cu multe dintre mâncărurile noastre gustoase - gumbo, jambalaya, étouffée și lista continuă.

Din când în când, mă simt suficient de curajos să gătesc una dintre acele rețete gustoase. Pasul final nedocumentat după amestecarea tuturor ingredientelor și respectarea instrucțiunilor detaliate este de a face testul final de gust și a vedea dacă lipsește ceva. În acel moment, pot auzi legende de bucătărie creole șoptindu-mi la ureche: „Pune mai mult Tony's în mâncare”. Tony's este un condiment creol fabricat în Opelousas, Louisiana, orașul meu natal. Este adesea folosit ca „ingrédient secret” pentru a compensa imperfecțiunile făcute în timp ce urmezi rețeta.

Soția mea, Michelle, și cu mine am avut onoarea de a sluji în calitate de conducători de misiune în Louisiana. Noi aveam tradiția de a-i învăța pe misionari cum să gătească rețeta ei specială de jambalaya în ultima lor noapte în casa misiunii înainte de a se întoarce la familiile lor. Pe lângă mărturiile lor despre Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos, misionarii noștri au plecat din misiune cu recunoștință pentru rețete.

Cu câteva luni în urmă, răsfoiam prin Biblioteca media a Bisericii și am văzut un link către colecția de prezentări video scurte intitulată Restoration Conversations with President Russell M. Nelson (Discuții despre restaurare cu președintele Russell M. Nelson). Titlul uneia dintre scurtele

titulait « Les Écritures sont les recettes de Dieu pour une vie heureuse ». J'ai immédiatement cliqué sur la vidéo et regardé le président Nelson enseigner à un groupe d'enfants de la Primaire un message simple et puissant sur la façon d'être heureux. Il a dit : « Si vous faites un gâteau, vous suivez la recette, n'est-ce pas ? Et vous obtenez un bon résultat à chaque fois, non ? »

Il a poursuivi en évoquant son 95^{anniver-}saire qui approchait : « Les gens me demandent souvent : 'Qu'est-ce que vous mangez ? Quel est votre secret ?' » Ce à quoi il a répondu : « Le secret, ce sont les Écritures. Lisez-les et mettez en application les principes qu'elles contiennent. »

Voilà, le secret d'une vie heureuse est simple : il suffit de suivre la recette que Dieu nous donne dans les Écritures. C'est ce que j'appelle la « recette de la Bonne nouvelle ».

Que faire si quelque chose ne se passe pas comme prévu en suivant la recette ? Eh bien, dans la recette de la Bonne nouvelle, il y a un « ingrédient secret » qui garantit qu'à la fin, ce sera toujours une réussite. La réponse, c'est toujours Jésus-Christ.

Nous traversons tous des moments où nous doutons de la qualité de nos ingrédients, où nous avons du mal à suivre les instructions, où nous passons trop vite à l'étape suivante, où quelque chose que nous ne maîtrisons pas se produit, etc.

Comment y remédier ? Il suffit d'ajouter davantage d'actions qui invitent Jésus-Christ à faire partie de notre vie.

Concrètement, comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Lorsque j'étais président de mission, toutes les six semaines j'avais le plaisir de m'entretenir avec chacun de nos jeunes missionnaires. Pendant ces entretiens individuels, les missionnaires demandaient souvent conseil sur la façon d'améliorer l'efficacité de leur équipe.

Un jour, un missionnaire est arrivé pour son entretien individuel et s'est assis. J'ai immédiatement vu, à son attitude, que quelque chose le tracassait profondément. Je lui ai demandé : « Frère, de quoi aimeriez-vous que nous parlions aujourd'hui ? » Il m'a alors décrit les difficultés qu'il rencontrait avec son collègue et la façon

présentari video din listă mi-a atras atenția și m-a făcut să zâmbesc. Se numește „Scriptures Are God's Recipes for Happy Living (Scripturile sunt rețetele lui Dumnezeu pentru o viață fericită)”. Am accesat imediat acea prezentare video de două minute și l-am urmărit pe președintele Nelson învățând un grup de copii de la Societatea Primară un mesaj simplu și puternic despre cum să fim fericiți. El ne-a învățat: „Dacă faci un tort, urmezi instrucțiunile, nu-i așa? Și vei obține un rezultat bun de fiecare dată, nu-i așa?”

Dânsul a continuat, vorbind despre vârsta de 95 de ani pe care urma să o împlinească: „Oamenii spun: «Ce mănânci? Care este secretul tău?»”. Dânsul a răspuns: „Secretul îl reprezintă scripturile. Puteți să le citiți și să le încercați”.

Ei bine, iată-l. Secretul simplu pentru o viață fericită este de a urma rețeta lui Dumnezeu în detaliu, așa cum este descrisă în scripturi. Eu o numesc „Rețeta pentru vestea cea bună”.

Ce faci dacă ceva nu merge bine când urmezi rețeta? Ei bine, încorporat în rețeta pentru vestea cea bună este „ingredientul secret” pentru a vă asigura că obțineți întotdeauna ceea ce trebuie în cele din urmă. Răspunsul este întotdeauna Isus Hristos.

Cred că toți avem momente în care simțim că ingredientele noastre nu sunt suficient de bune, sau avem dificultăți în a urma instrucțiunile, sau poate nu respectăm ordinea, sau se întâmplă ceva care nu este în controlul nostru, și așa mai departe.

Care este remediul? Este, pur și simplu, a adăuga mai mult din ceea ce Îl invită pe Isus Hristos în viața dumneavoastră.

Așadar, cum ar fi să-L implicați mai mult pe Isus Hristos în viața dumneavoastră?

În timp ce slujeam în calitate de președinte de misiune, am avut plăcerea de a mă întâlni personal cu fiecare dintre tinerii noștri misionari la fiecare șase săptămâni. În timpul întâlnirii față în față, era ceva obișnuit ca misionarii să caute îndrumare despre cum să îmbunătățească eficiența echipei lor.

Odată, un misionar a venit la interviul său personal și s-a așezat. Îmi dădeam seama din limbajul trupului său că ceva îi împovăra greu gândurile. L-am întrebat: „Vârșnice, ce ai dori să discutăm astăzi?”. El a continuat descriind unele dintre încercările cu care se confrunta cu colegul lui și cum îi influențau acestea capacitatea de a

dont cela affectait leur travail missionnaire. Les larmes aux yeux, il m'a regardé et m'a demandé : « Président, que dois-je faire ? »

À ce moment-là, je ne savais honnêtement pas quoi répondre. Après un instant, je lui ai demandé s'il était d'accord pour que nous nous mettions à genoux et priions ensemble afin d'être guidés par le Saint-Esprit. Il a accepté, et nous nous sommes agenouillés pour prier et recevoir l'inspiration.

Après la prière, nous sommes restés à genoux un petit moment, puis nous sommes retournés nous asseoir face à face. Je lui ai demandé si nous pouvions lire ensemble un passage des Écritures. En ouvrant les Écritures, je me suis arrêté et je lui ai dit : « Frère, pendant que nous lisons ce verset, posez-vous la question suivante : 'Si je mets en pratique ces vertus, cela améliorera-t-il ma relation avec mon collègue et notre travail missionnaire ?' »

Nous avons ensuite lu Moroni 7:45 à haute voix : « Et la charité est patiente, et est pleine de bonté, et n'est pas envieuse, et ne s'enfle pas d'orgueil, ne cherche pas son intérêt, ne s'irrite pas, ne soupçonne pas le mal, et ne se réjouit pas de l'injustice, mais se réjouit de la vérité, excuse tout, croit tout, espère tout, supporte tout. »

Le missionnaire m'a alors regardé, les larmes aux yeux, et a dit : « Oui, président, mais ce n'est pas facile à faire. » J'ai acquiescé, puis je lui ai rappelé qu'il était un fils de Dieu, doté du potentiel divin d'y parvenir, avec l'aide du Seigneur.

Nous avons ensuite brièvement parlé de la parabole de la pente enseignée par Clark G. Gilbert, des soixante-dix. Cette parabole nous rappelle que nous devons commencer là où nous en sommes et, avec le Seigneur, avancer dans la bonne direction, c'est-à-dire vers les cieux. Je voyais qu'il se sentait encore un peu dépassé parce qu'il allait devoir faire, alors je lui ai demandé d'expliquer l'Écriture qui dit : « C'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. » Il a alors expliqué le concept selon lequel, lorsque nous accomplissons des choses petites et simples, de grandes choses peuvent se produire. Je lui ai demandé de réfléchir et de trouver deux petites choses simples qu'il pourrait faire pour faire preuve de gentillesse envers son collègue.

Après quelques instants, il m'a fait part de ses idées. Je l'ai ensuite invité à prendre une minute

face muncă misionară. Cu lacrimi în ochi, s-a uitat la mine și a întrebat: „Președinte, ce ar trebui să fac?”

În acel moment, sincer, nu știam ce să răspund. După un scurt moment, l-am întrebat dacă era în regulă să îngenunchem împreună în rugăciune pentru îndrumare din partea Spiritului. El a fost de acord și am îngenuncheat împreună și ne-am rugat pentru inspirație.

După rugăciune, am continuat să îngenunchem pentru scurt timp și, apoi, ne-am așezat pe scaunele noastre cu fața unul la celălalt. Am întrebat dacă putem citi un verset împreună. Când am deschis scripturile, m-am oprit și am spus: „Vârstnice, în timp ce citim acest verset, te rog să-ți adresezi următoarea întrebare: Dacă pun în practică aceste însușiri, va îmbunătăți acest lucru echipa noastră și munca noastră misionară?”

Apoi, am deschis la Moroni 7:45 și am citit cu glas tare: „Iar caritatea suferă îndelung și este binevoitoare și nu invidiază și nu este îngâmfată și nu caută nimic pentru sine, nu este provocată cu ușurință, nu se gândește la rău și nu se bucură în nedreptate, ci se bucură în adevăr, suportă toate lucrurile, crede toate lucrurile, nădăjduiește toate lucrurile, rabdă toate lucrurile”.

Apoi, vârstnicul m-a privit cu lacrimi în ochi și a spus: „Da, președinte, dar acest lucru este greu de făcut”. Am fost de acord și i-am amintit că este un fiu al lui Dumnezeu, cu potențial divin de a face aceasta împreună cu Domnul.

Apoi, am discutat pe scurt despre pilda pan-tei progresului propovăduită de vârstnicul Clark G. Gilbert, din Cei Șaptezeci, care ne-a amintit că trebuie să începem de unde suntem și, împreună cu Domnul, să mergem înainte și în sus într-o direcție pozitivă. Mi-am dat seama că încă se simțea puțin copleșit de următorii pași, așa că l-am rugat să descrie cum înțelegea scriptura „prin lucruri mici și simple lucruri mari sunt înfăptuite”. El a continuat descriind conceptul că, făcând lucruri mici și simple, se pot întâmpla lucruri mari. L-am rugat să stea un minut și să identifice două lucruri mici și simple pe care le putea face pentru a fi bun cu colegul său.

După câteva momente, și-a împărtășit gândurile. Apoi, l-am rugat să stea un minut și

pour trouver deux petites choses simples qui lui permettraient de faire preuve de patience envers son collègue. Il m'a fait part de ses idées presque immédiatement. Il était évident qu'il y avait déjà réfléchi avant notre entretien. Je l'ai invité à présenter ces deux idées à Dieu par la prière, et à demander confirmation, conseils et inspiration pour mettre ce plan en œuvre avec une intention réelle. Il a accepté. Pour conclure, je lui ai demandé de me tenir au courant de ses progrès dans sa lettre hebdomadaire.

Au cours des semaines suivantes, j'ai constaté dans ses lettres que la situation s'améliorait. Je pouvais non seulement voir cette amélioration dans ses lettres, mais également dans celles de son collègue. Lors de notre entretien suivant, son attitude et son état d'esprit étaient complètement différents. C'était le jour et la nuit. Je lui ai demandé : « Alors, frère, est-il vrai que 'la charité ne périt jamais' ? » Avec un grand sourire, il a répondu : « Oui, et c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. »

Quand vous suivez la recette de la Bonne nouvelle pour une vie heureuse, souvenez-vous de ce que le président Nelson a enseigné : « Quels que soient vos problèmes ou vos questions, la réponse se trouve toujours dans la vie et les enseignements de Jésus-Christ. Apprenez-en davantage sur son expiation, son amour, sa miséricorde, sa doctrine et son Évangile rétabli de guérison et de progression. Tournez-vous vers lui ! Suivez-le ! »

Lorsque vous avez besoin de « l'écouter » et de savoir comment inviter Jésus-Christ à faire partie de votre vie, pensez à suivre les étapes que le président Nelson nous a enseignées concernant la révélation personnelle :

« Trouvez un endroit tranquille où vous rendre régulièrement. Humiliez-vous devant Dieu. Épanchez votre cœur à votre Père céleste. Tournez-vous vers lui pour trouver des réponses et du réconfort.

« Priez au nom de Jésus-Christ pour vos soucis, vos craintes, vos faiblesses, oui, pour les aspirations mêmes de votre cœur. Et ensuite, écoutez ! Notez les pensées qui vous viennent à l'esprit. Notez vos sentiments et faites ce que vous vous sentez poussés à faire. En répétant ce processus jour après jour, mois après mois, année après année, vous 'progresserez dans le principe

să identifice două lucruri mici și simple pe care le putea face pentru a avea răbdare cu colegul său. Aproape imediat și-a împărtășit cele două gânduri. Era clar că se gândise deja la acest lucru înainte de întâlnirea noastră. L-am invitat să îi aducă lui Dumnezeu, în rugăciune, acele câteva idei și să ceară confirmare, îndrumare și inspirație despre cum să-și pună în practică planul cu intenție adevărată. A fost de acord. La încheiere, l-am rugat să ofere câteva noutăți în scrisoarea sa săptămânală.

Pe măsură ce au trecut următoarele câteva săptămâni, am putut vedea în scrisorile sale săptămânale că lucrurile se îmbunătățeau. Nu numai că am putut vedea acea îmbunătățire în scrisorile săptămânale, dar am putut vedea aceasta și în scrisorile săptămânale ale colegului său. În timpul următorului nostru interviu față în față, am observat o diferență ca de la zi la noapte în înfățișarea și spiritul lui. L-am întrebat: „Deci, vârstnice, este adevărat că, ei bine, «caritatea niciodată nu pierе»?”. El a răspuns cu un zâmbet larg: „Da, și prin lucruri mici și simple lucruri mari sunt înfăptuite”.

În timp ce urmați rețeta pentru vestea cea bună pentru o viață fericită, aduceți-vă aminte învățătura președintelui Nelson: „Indiferent de ce întrebări sau probleme aveți, răspunsul se găsește întotdeauna în viața și învățăturile lui Isus Hristos. Aflați mai multe despre ispășirea Sa, dragostea Sa, mila Sa, doctrina Sa și Evanghelia Sa restaurată a vindecării [și a] progresului. Întoarceți-vă către El! Urmați-L!”.

Când aveți nevoie să-L „ascultați” și să știți cum să-L invitați pe Isus Hristos în viața dumneavoastră, puteți urma pașii pe care ni i-a predat președintele Nelson despre revelația personală.

„Găsiți un loc liniștit în care vă puteți duce cu regularitate. Umiliți-vă înaintea lui Dumnezeu. Revărsați-vă inima înaintea Tatălui dumneavoastră Ceresc. Întoarceți-vă către El pentru a afla răspunsuri și a primi alinare.

Rugați-vă, în numele lui Isus Hristos, în legătură cu preocupările dumneavoastră, temerile dumneavoastră, slăbiciunile dumneavoastră – da, chiar dorințele inimii dumneavoastră. Și, apoi, ascultați! Scrieți gândurile care vă vin în minte. Consemnați-vă sentimentele și puneți în practică ceea ce sunteți îndemnați să faceți. Când repetați acest proces, zi după zi, lună după lună, an după

de la révélation' »

Je sais que Jésus-Christ est notre Sauveur et Rédempteur. Il a « accompli tout ce dont nous avons besoin pour retourner auprès de [notre] Père céleste ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

an, veți «progresă în principiul revelației».

Depun mărturie că Isus Hristos este Salvatorul și Mântuitorul nostru. El „a realizat tot ceea ce avem nevoie pentru a ne putea întoarce la Tatăl Ceresc”. În numele lui Isus Hristos, amin.